

Kováts Ferenc, mérnök, színműfordító, élt Veszprémben; megh. Déghen, 1819 február 9-én. Lefordította Schiller „Fiesko”-ját. Egyéb fordítása: „Csalárd szín, vagy a kellemetlen férj.” Írta: Brandes J. K. Előadták: 1793 április 17-én; 1809 augusztus 11-től új címe: „Szín megcsal.”

Kováts Gizi (Jámbor Ferencné), színésznő, sz. 1885 márc. 31-én, Budapesten. Középiskolái elvégzése után 1904 októberében Ditrói Mór, a Vígszínház akkori igazgatója beírta a Színészegyesület Színésziskolájába. Mint másodéves növendéket a vizsgaelőadáson Balla Kálmán színikazgató, akkor a miskolci színház igazgatója, mint énekes naivát leszerződtette. Balla azután magával vitte Pozsonyba, új állomáshelyére is. Nyárra Fiúmében és Kaposvárton játszott, télen pedig Pozsonyban. Legjobb szerepei: János vitéz-ben Iluska, Bob herceg-ben Anni, Falu rosszá-ban Boriska stb. 1910 októberében Kunhegyi Miklós erdélyi színikazgatóhoz szerződött (Segesvár, Medgyes, Belényes, Nagyszalonta stb.), majd Sajó Vilmos színikazgató szubrettprimadonnának szerződtette le a délvidéki kerületbe, onnan Radó Bélához került és a háború kitöréséig ott is volt. 1915-ben férjhez ment és lelépett a pályáról.

Kováts Medea, színésznő, sz. 1900 április 11-én, Budapesten. Színpadra lépett: 1922 szeptember havában.

Kováts Teréz, színésznő, sz. 1897 ápr. 19-én, Egerben. Székesfehérváron zárdában nevelkedett. 14 éves korában Miklóssy Gábornál kezdte a pályáját. Azután férjhez ment Miklóssy Aladárhoz, 10 év után elvált és újból férjhezment Unger István színészhez, Debrecenben. Működött Kassán, Prágában, Ungváron, Munkácson stb. 1928 óta a Belvárosi Színház tagja. Főbb szerepei: János vitéz, Antónia, Szókimondó asszony, Falu rosszá-ban Finum Rózi, Piros bugyellárisban Török biróné stb. Újabb mint komika előkelő névre tett szert.

Kozai Rózi, színésznő, sz. 1883 jún. 13-án, Varsányban, Hont m. Színpadra lépett 1904-ben.

Kozma Andor (leveldi), költő, hírlapíró, a Petőfi Társaság tb. tagja, a Kisfaludy

Társaság másodelnöke, a Magy. Tud. Akadémia nyelv- és széptudományi osztályának tb. tagja, sz. 1861 jan. 12-én, Marcaliban, Somogy m. Középközlőit Pápán és Felsőlövön végezte, a jogot Budapesten hallgatta, majd az Első magyar ált. biztosító társaság tisztviselője, nemsokára vezértitkára. 1910-től orsz. képviselő volt. Aktuális heti versei, szellemes politikai és társadalmi krónikák, mintaszerű formában, évtizedeken át a Pesti Hírlap, újabbban a Budapesti Hírlap vasárnapi számaiban Koboz név alatt jelentek meg. Az ő prologusával nyitották meg a Vígszínházat, 1896 május 1-én. Ugyanitt előadták „A szabadság ünnepe” c. 3 képből álló színi költeményét, 1898 március 15-én.

Kozma Béla, színész, sz. 1890 szept. 7-én, Budapesten. Színpadra lépett 1918 szept. havában.

Kozma Béla (kézdiszentléleki-papi), író és hírlapíró, sz. 1899 április 4-én, Ruttkán, Turóc m. 1917-től 1926-ig miskolci lapoknál mint színikritikus és essayista dolgozott és esztendőközön át szerkesztette ugyanott az egyetlen magyar vidéki színházi napilapot, a Földes Gusztáv alapította „Színházi Lapok”-at. Később a „Színház és Mozi”, végül „Vidéki Magyar Élet” című színházi és művészeti hetilapokat szerkesztette. Blaha Lujza második házasságáról regényt írt „Szépasszony kocsisa” címmel. Első színházi tárgyú regénye „Álom” címmel 1917-ben jelent meg Miskolcon. 1926 óta Budapesten él. Írói munkásságát 1929-ben a Magyar Tudományos Akadémia a Kazinczy-díjjal koszorúzta. Első színpadi művét, a „Zoltán” című egyfelvonásos tragikomédiát 1930 január havában hozta színre a rádió.

Kozma Erzsébet, színésznő, sz. 1893 júl. 8-án, Szirákon, Borsod m. Színpadra lépett 1915 dec. havában.

Kozma (Xavér) Ferenc, iskolai drámaíró, Jézus társasági, majd világi pap, sz. 1728 október 18-án, Nagymagyar, Pozsony m., megh. 1806 november 29-én, Lovasberényben. 1744-ben lépett a rendbe; tanított Székesfehérváron, Esztergomban (1751—52), Gyöngyösön, Győrött és Po-